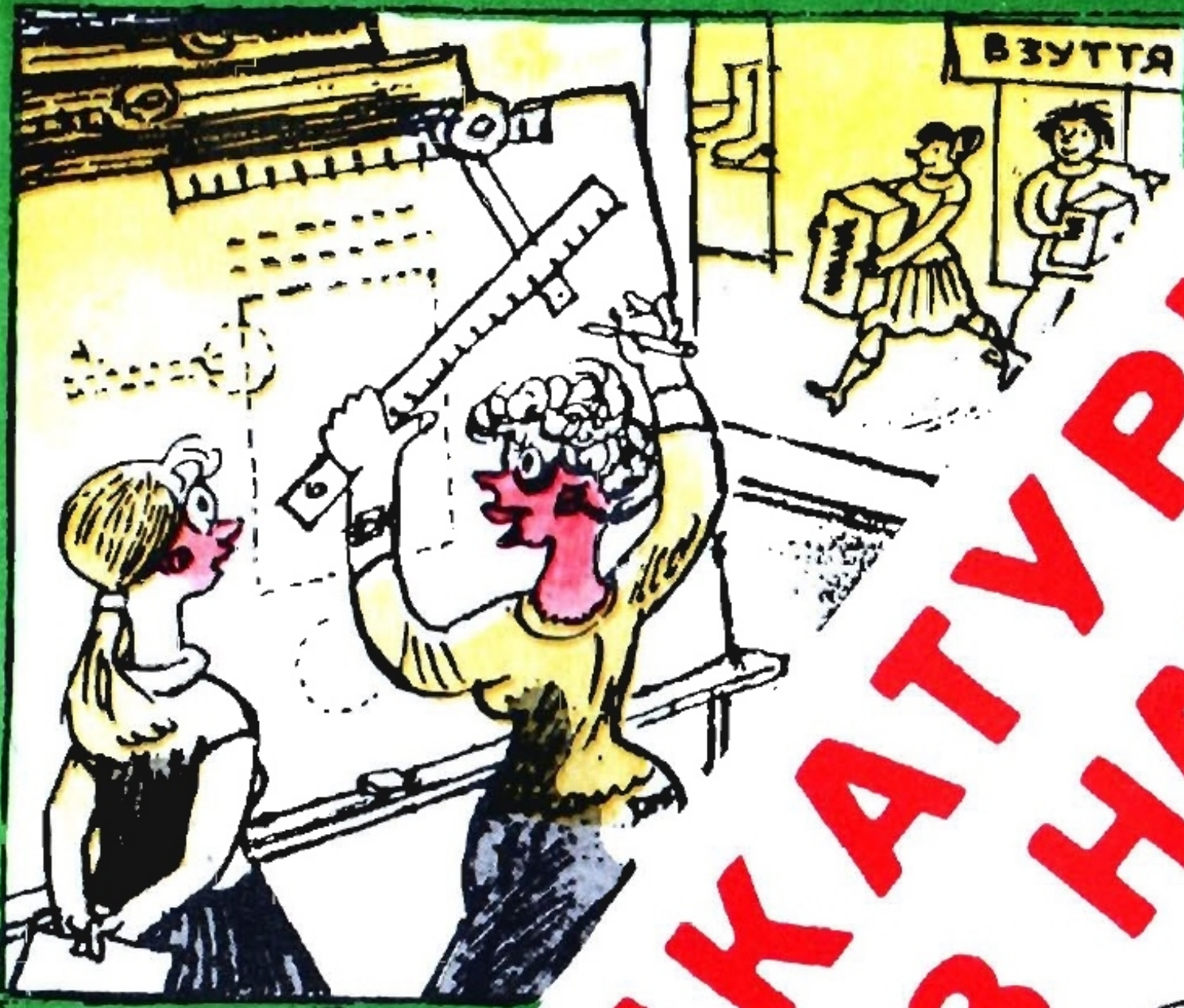

СЕРГІЙ ГЕРАСИМЧУК

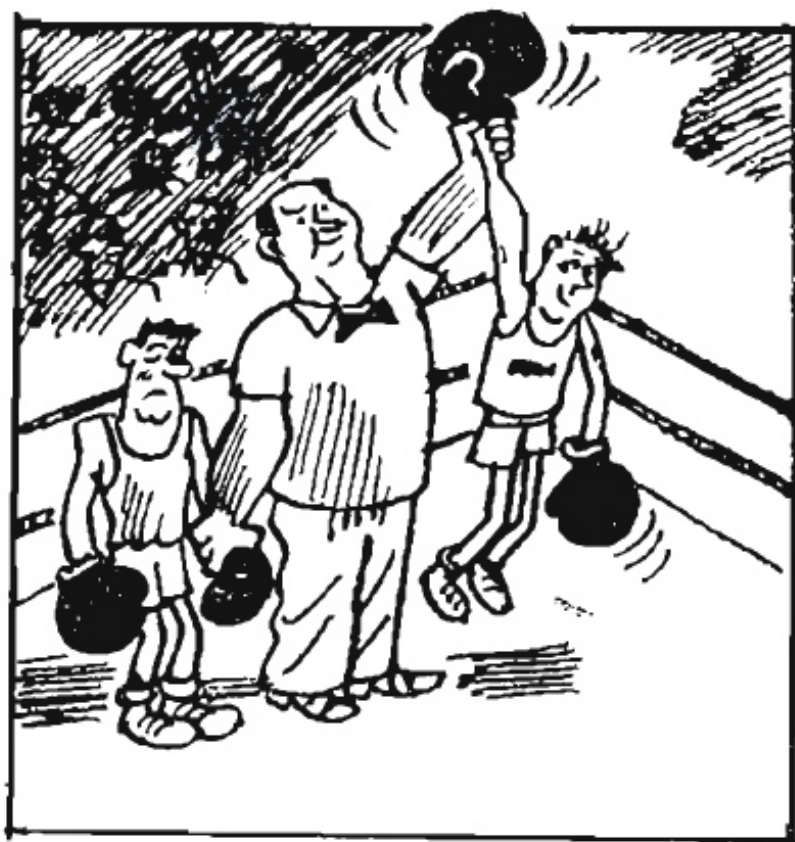

КАРМІК КАТҮРІ НАТҮРІ

Сергій ГЕРАСИМЧУК

КАРИКАТУРИ З НАТУРИ

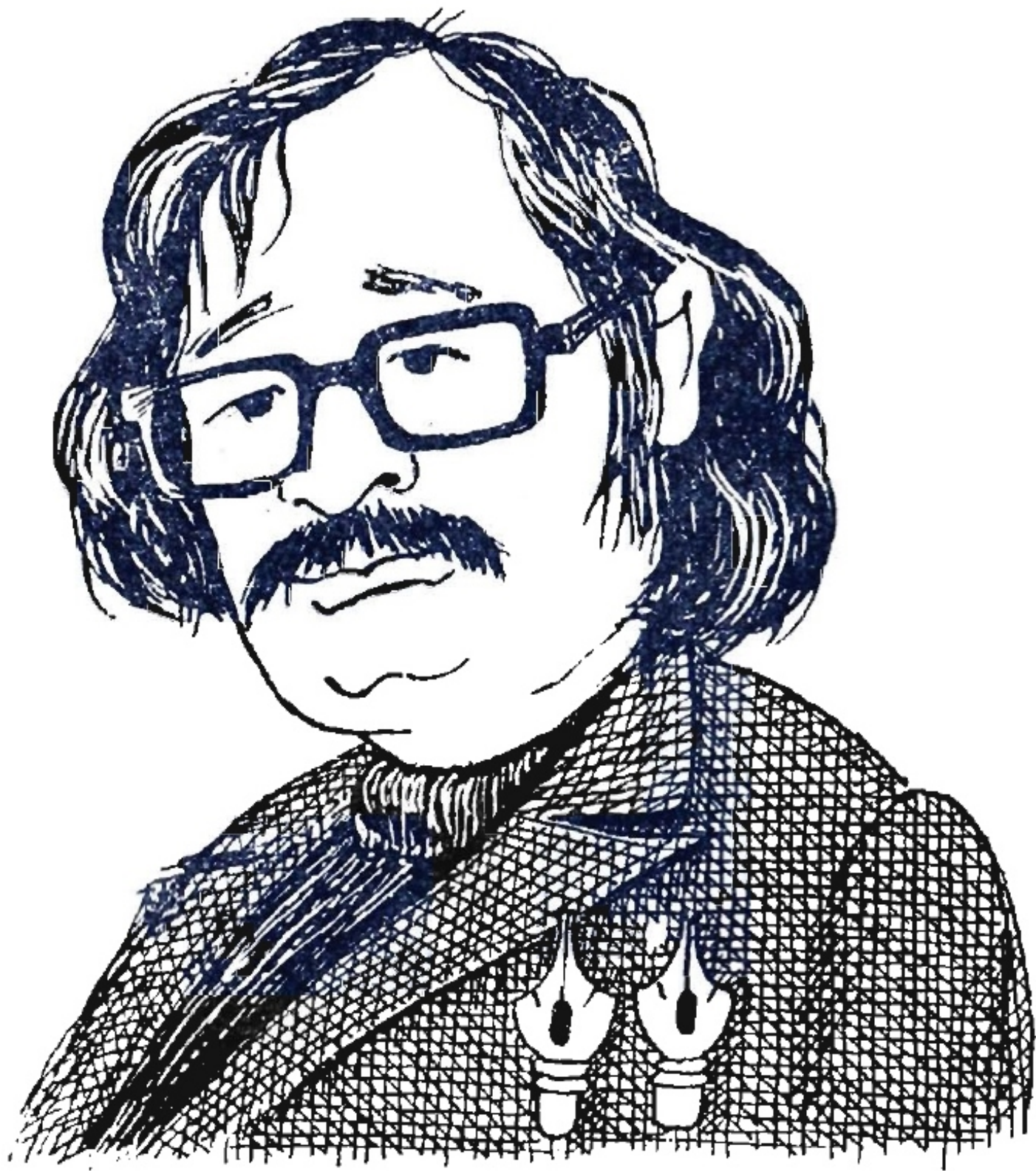
КИЇВ. ВИДАВНИЦТВО «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»
1985

У2
Г-37

З М І С Т

«Двічі герой» сатиричного цеху	4
Карикатури з натури	6
Незвичайні ситуації	20
Життя святих і нечестивих	36
Картини з життя первісної людини	54

Сергій Герасимчук
Дружній шарж В. Солонька.

«ДВІЧІ ГЕРОЇ» САТИРИЧНОГО ЦЕХУ

Дуже дотепні і дуже тямущі люди, як правило, мовчазні. Я не беру до уваги холеричних анекдотників, котрі, головним чином, лише видаються дотепними, позаяк усього-на-всього мають добру пам'ять. Ні, мова саме про людей справді дотепних і справді тямущих. Глибоке почуття гумору, знову ж таки як правило, не трансформується у негайний та ще й гучний регіт. Воно — це почуття, котре завжди ґрунтується на такому ж глибокому розумі й тонкій спостережливості, — вимагає спокійного осмислення та аналізу відповідних фактів і явищ життя, які викликають або можуть викликати дружню, іронічну чи й саркастичну посмішку, не кажучи вже про сміх сатирично насичений. Звідси — й небагатослівність людей по-справжньому дотепних, а особливо тих, кого природний талант привів до лав професійних сатириків і гумористів.

У цьому відношенні — з погляду на професіоналізм — Сергій Герасимчук був супермовчазною людиною. Проте ні в якому разі не похмурою. Щирість, доброта, а подеколи й притамований біль світилися у його очах за скельцями окулярів. Щирість — бо усе своє не таке вже й довге життя він був напрочуд чесною і щирою, вірною у дружбі людиною. Доброта — бо він був по-справжньому добрим до людей, а справжня доброта перевіряється випробуваннями, які випадають на долю інших. Сергій Герасимчук завжди був у числі тих, хто першим приходив людям на допомогу. А біль — бо він ніколи не був у житті байдужим спостерігачем: йому постійно, день при дні, боліли ті болі, ті прикrostі, котрі — як і радості, і перемоги — не обминають ні окремих людей, ні ціле суспільство.

Тому, власне, і став двадцять п'ять років тому Сергій Герасимчук художником-сатириком. Тому й поста-

вив на службу народові свій непересічний талант карикатуриста — щоб при допомозі цього таланту громити ворогів нашого суспільства, щоб мужньо стати на прю проти всього негідного, нечесного, нікчемного, облудного, непотрібного людям, проти будь-якого зла та його носіїв — антиподів нашої комуністичної моралі.

За двадцять п'ять років роботи Сергія Герасимчука в «Перці» загартувалося й змужніло його сатиричне обдарування; багато сот його злободенних, гострих, дотепних, смішних малюнків, теми яких він брав прямо з життя, котре вивчав, як мовиться, «ізсередини», узнали, оцінили і полюбили мільйони читачів «Перця». Й не лише «Перця». Сергій Герасимчук брав участь у численних всесоюзних і зарубіжних конкурсах та виставках сатиричної графіки, одержував як переможець премії та призи. Переконливим свідченням визнання його заслуг у розвитку радянської політичної карикатури є те, що Спілка журналістів України двічі удостоїла його своєї премії «Золоте перо». Отож Сергія Івановича Герасимчука — члена редколегії журналу «Перець», одного з найпопулярніших наших художників-сатириків — не дарма і читачі, і колеги заслужено називали «двічі героєм» сатиричної графіки...

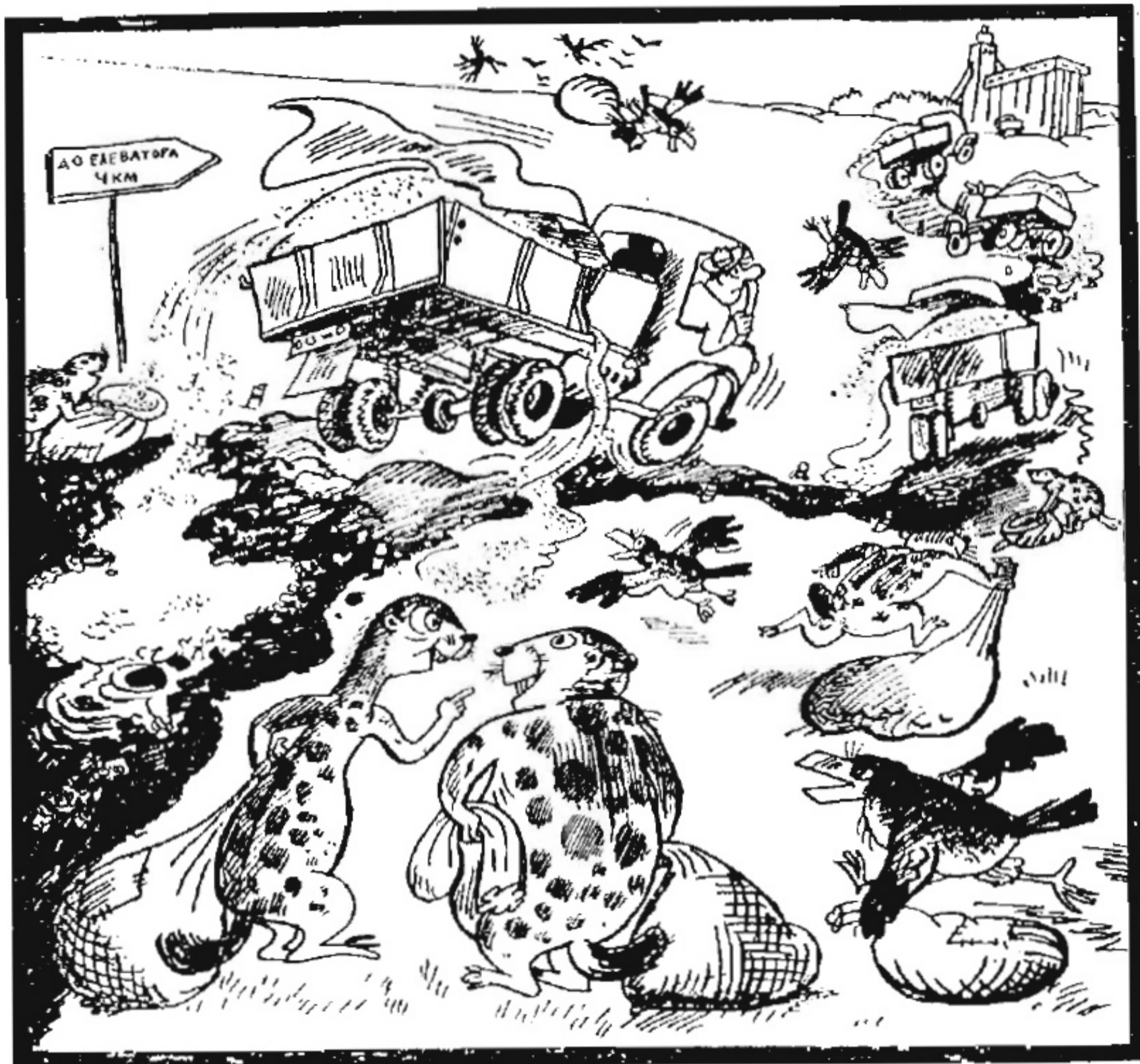
Ось уже рік минув відтоді, як унаслідок тяжкої хвороби Сергія Герасимчука не стало. Та живуть його веселі, дошкульні, гострі, соціально і політично насичені роботи. Живуть і житимуть. Бо справжній талант, який вірно служив людям, не вмирає.

Володимир ЧЕПІГА,
заступник головного редактора
журналу «Перець».

КАРИКАТУРИ З НАТУРИ

— Не сушіть собі голови, товариші: я постараюсь вибити в главку п'ятий квартал, і ми таки виконаємо річний план.

— Ну, то як, приступимо до збирання врожаю?

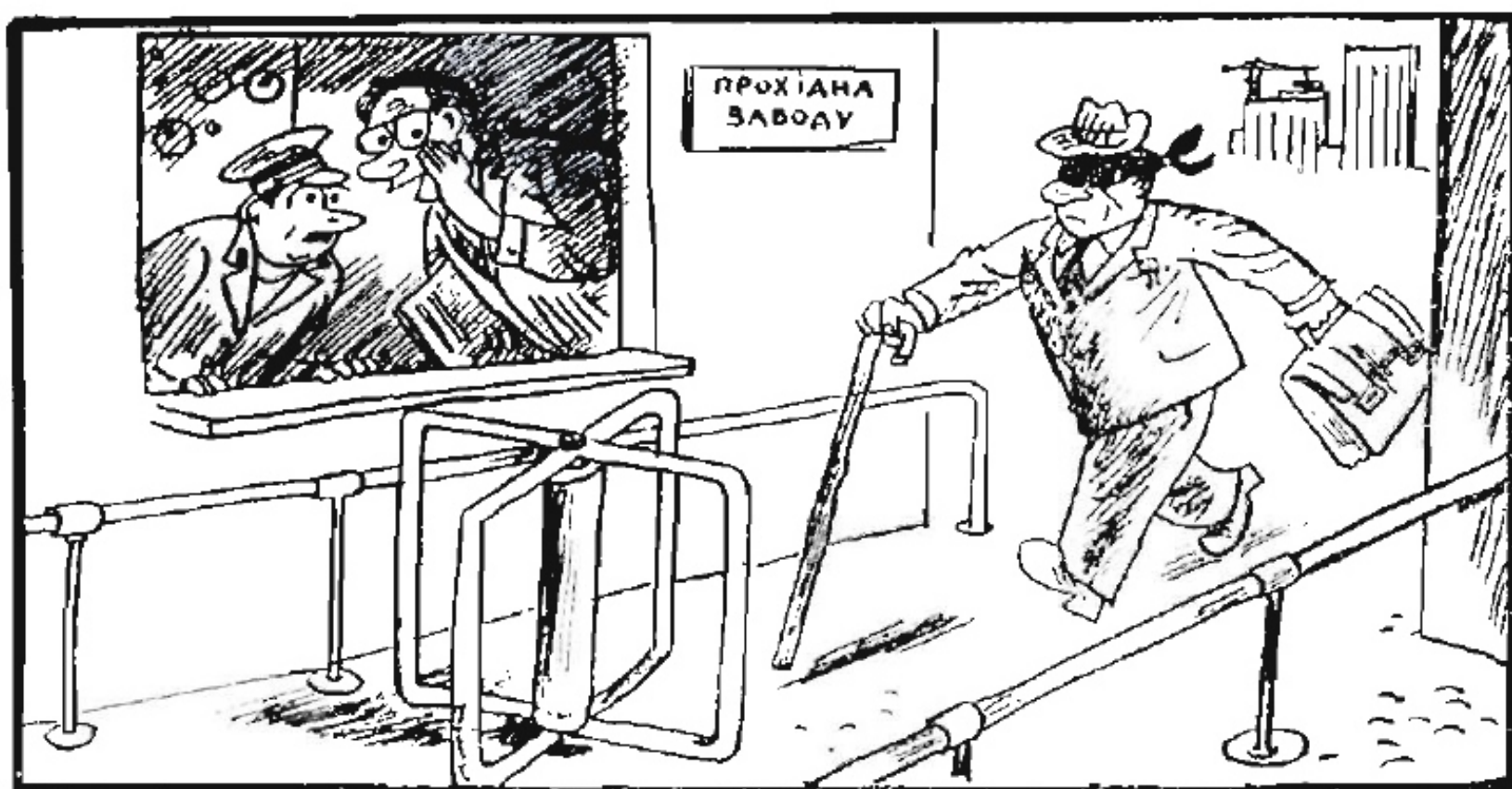

— Ні як не догадається адміністрація годинника повісити! От і гадай: закінчився робочий день чи ні!

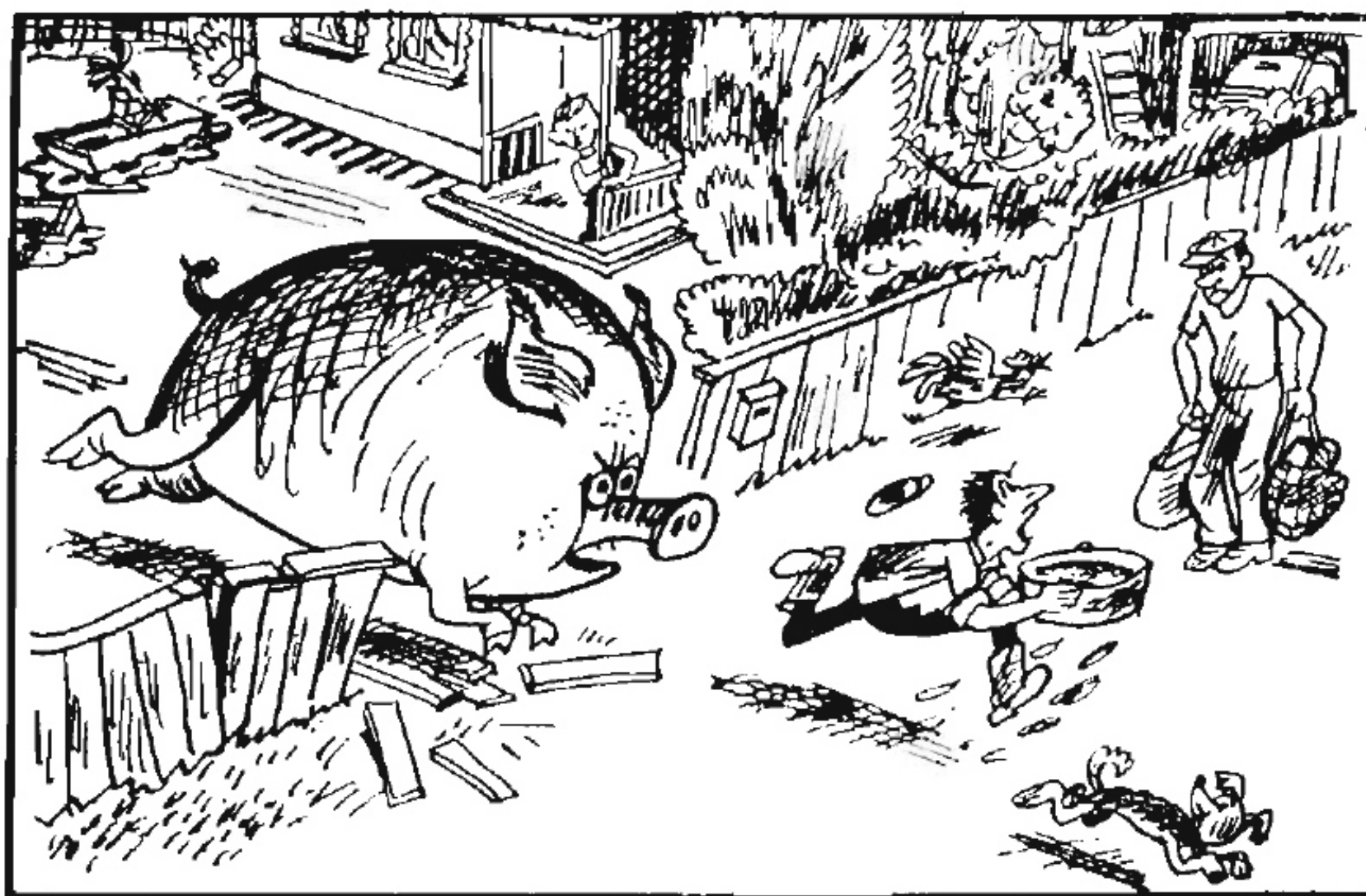

Внучка: — А чого наша ріпка й досі в землі?
Вже ж морози на носі.

Дід: — Не панікуй, внучко, не панікуй! Шефи
обідали приїхати. От вони й витягнуть нашу ріпку.

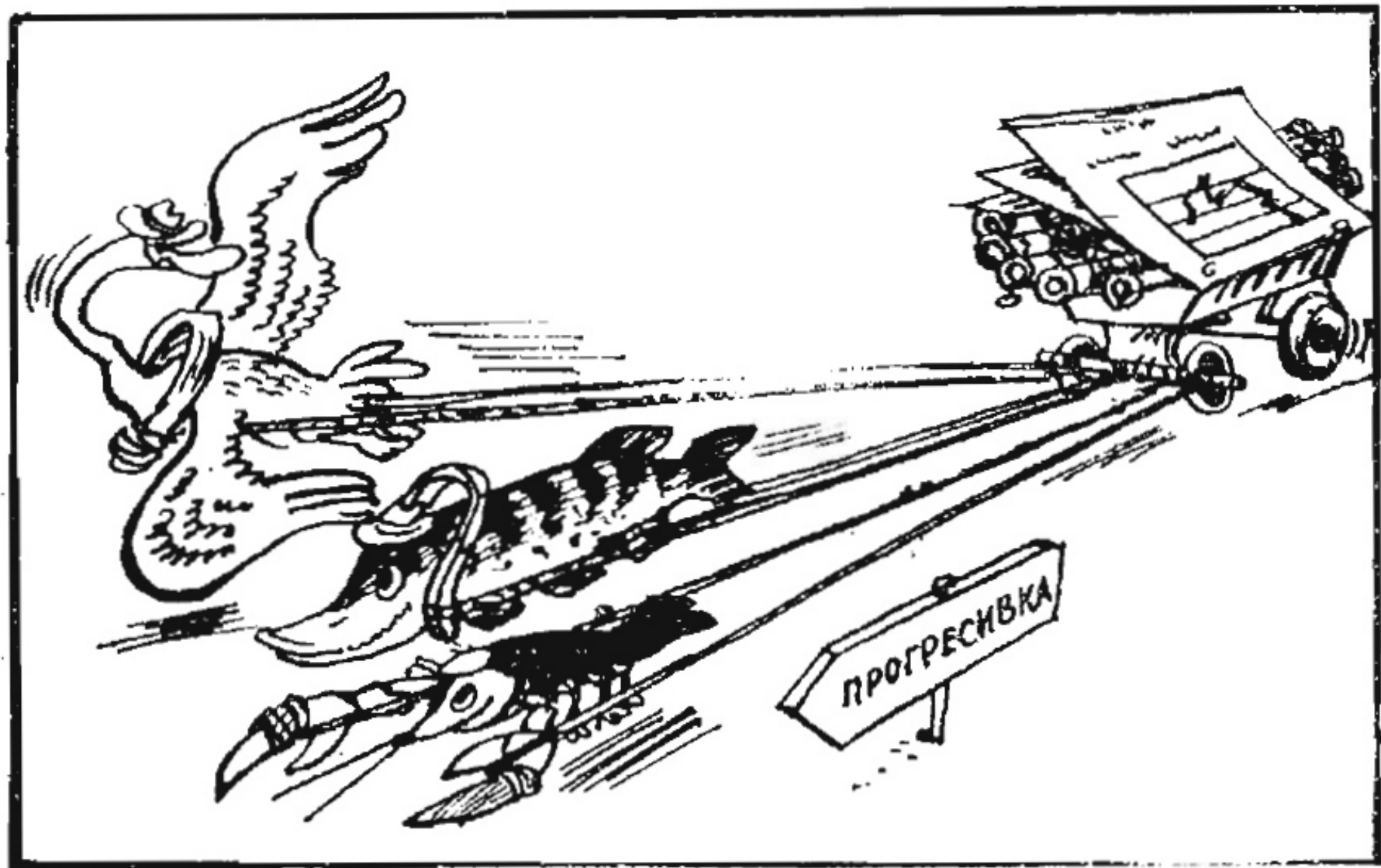
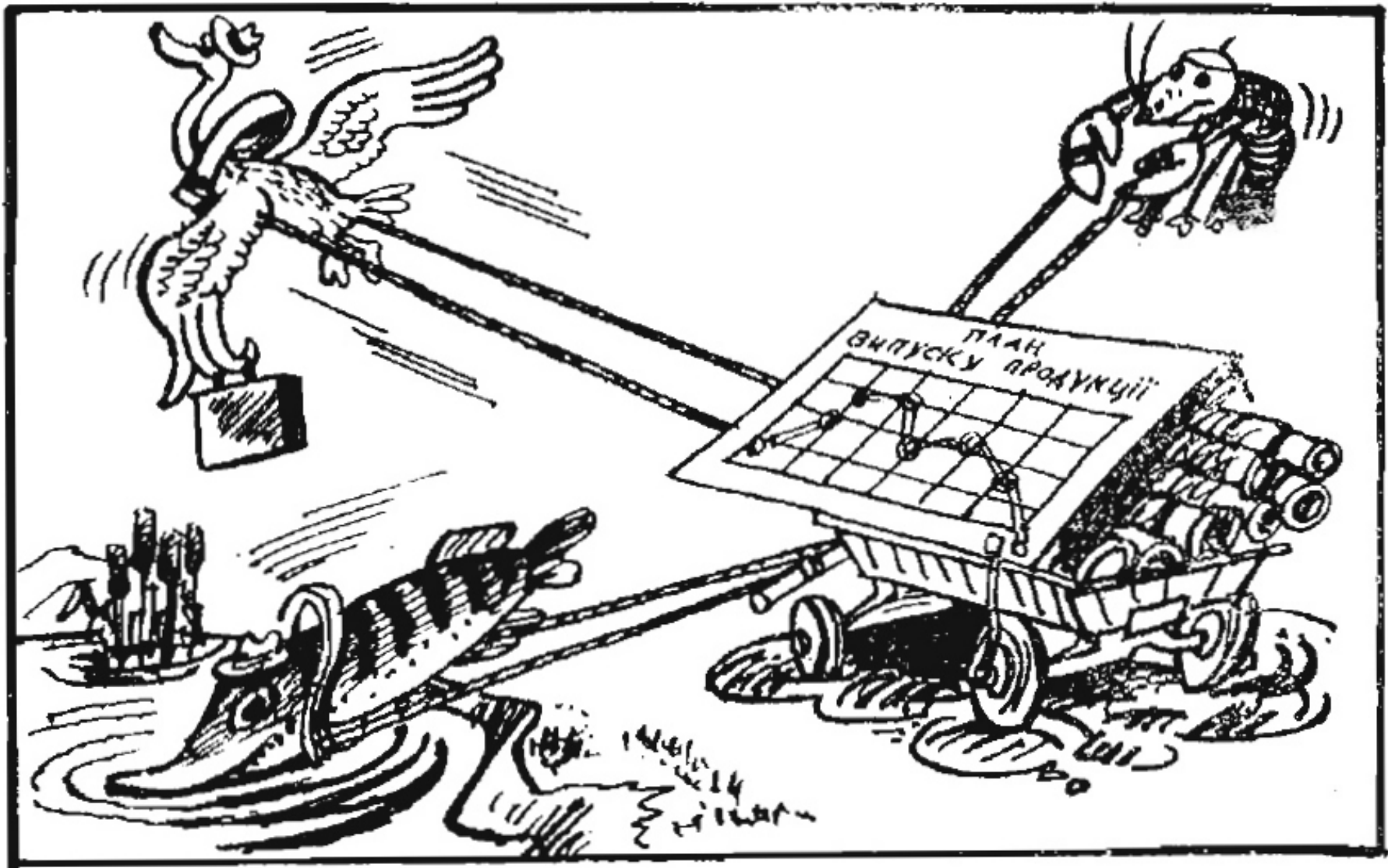
— Це начальник ВТК. Наприкінці кварталу він завжди отак приходить.

— Бач, як розлютувалася! Звикла до хліба, а сьогодні замість нього лихий поплутав дати їй харчові відходи.

Без слів.

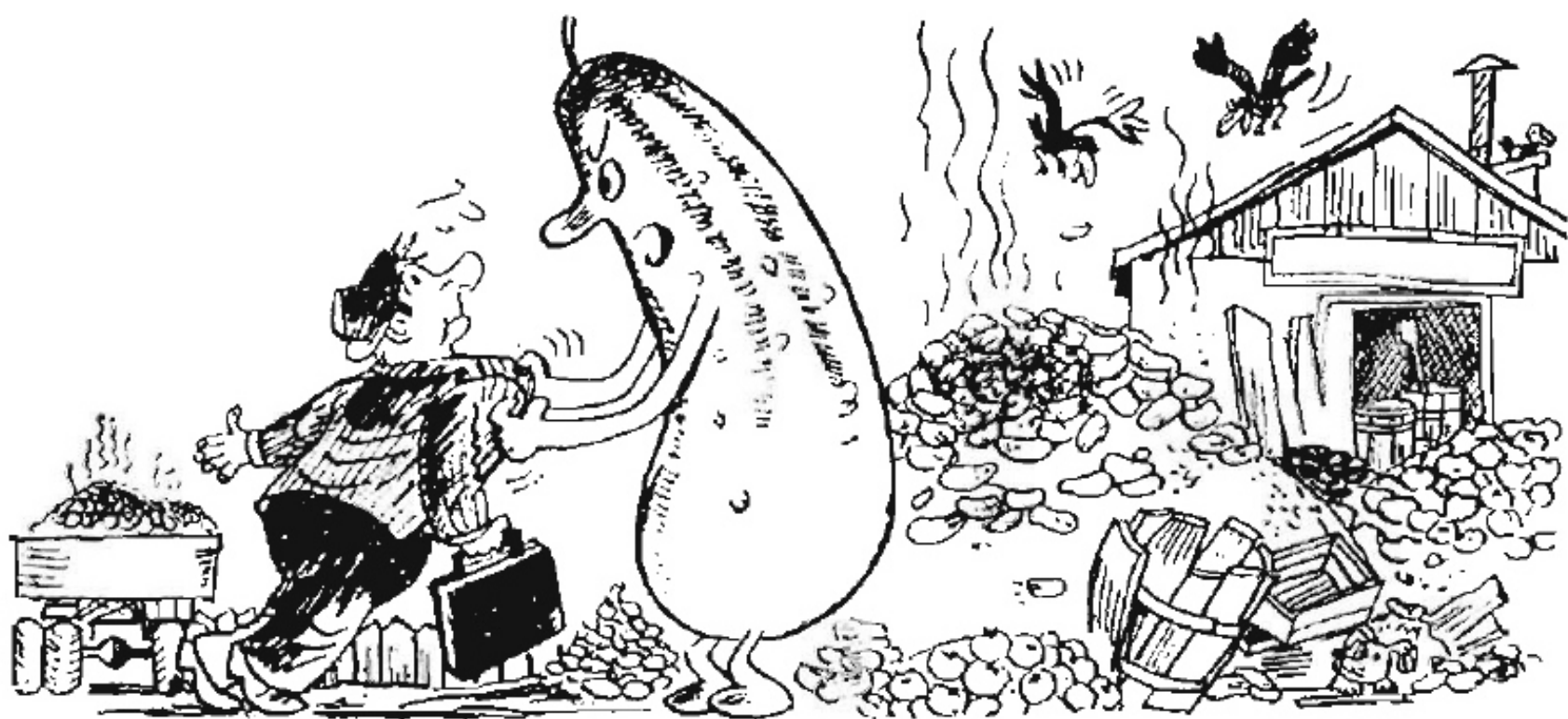

Без слів.

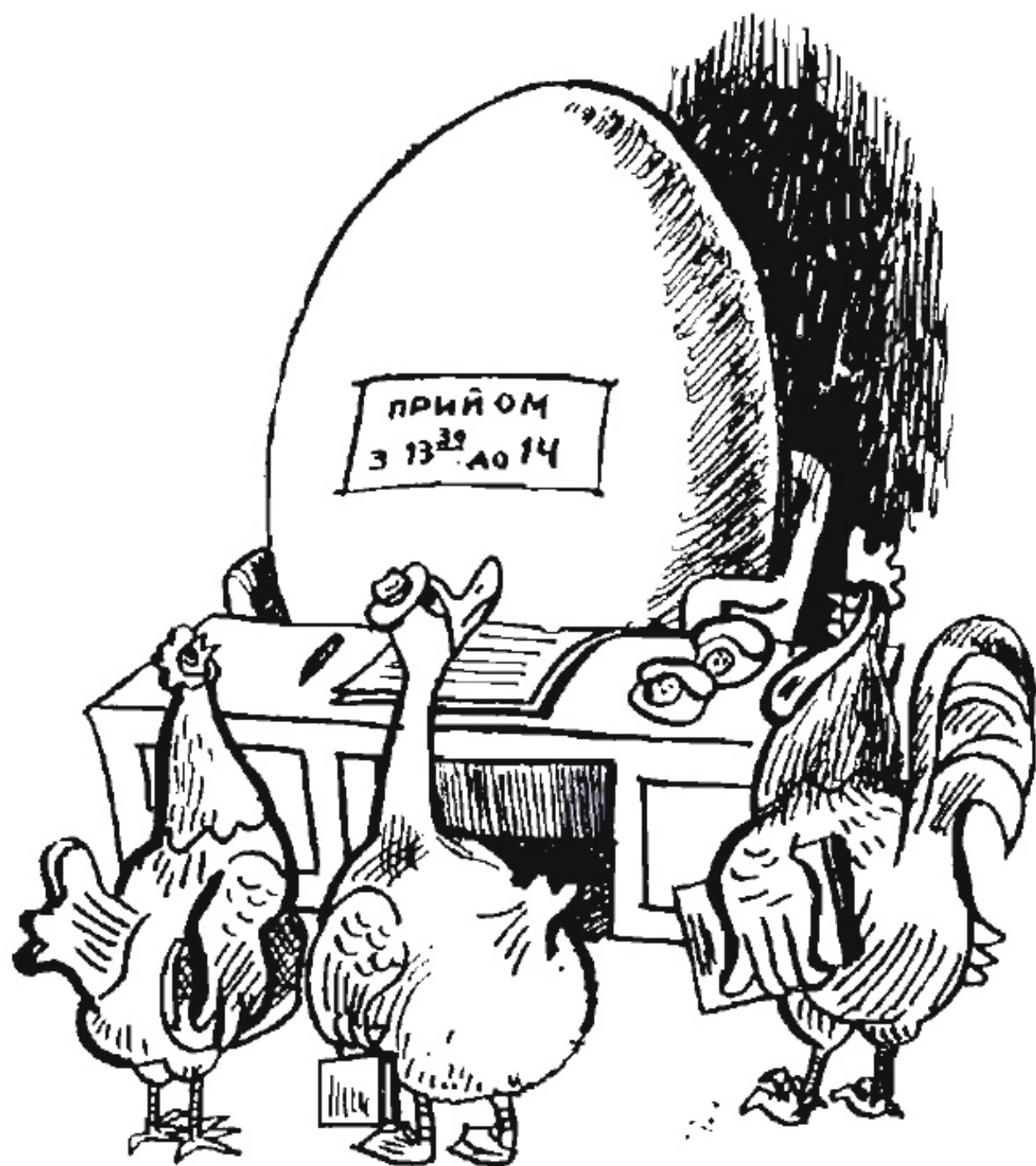
В ОДНОМУ НАУКОВО-ДОСЛІДНОМУ ІНСТИТУТІ

— Ми, шановні колеги, здається перестарались — шерсть у нашого піддослідного барана виросла синтетична!

— Ти довго ще нас тут будеш маринувати?!

Без слів.

— Чи не могли б ви одягнути його. Кажуть, у ва-
ших майстрів це здорово виходить.

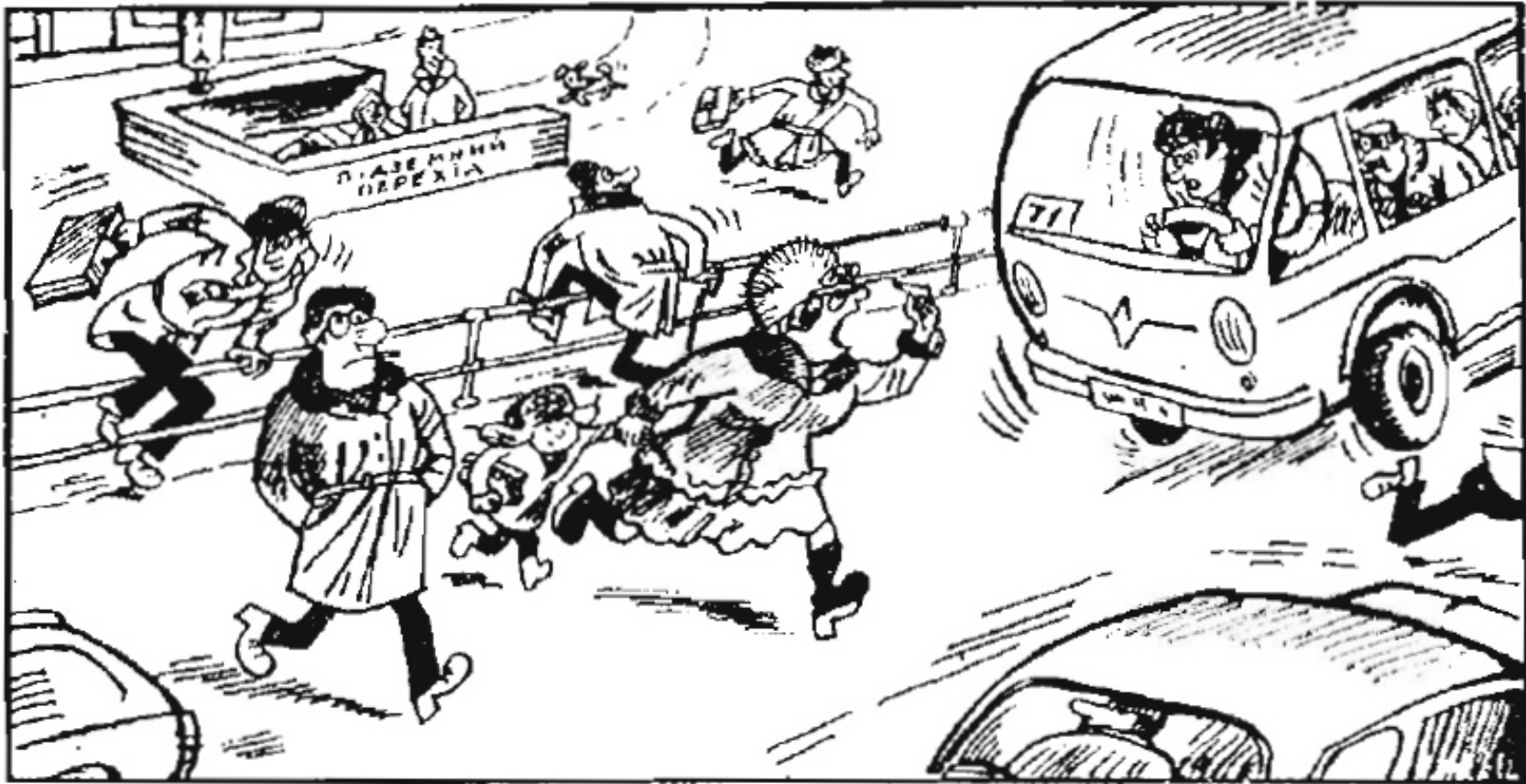
— А ти не переживай, що наш кuartет усі крити-
кують. Нам аби до пенсії дотягнути.

— Нечесво ти, Машо, поділила майно! Собі —
все, а мені — тільки своїх стариків.

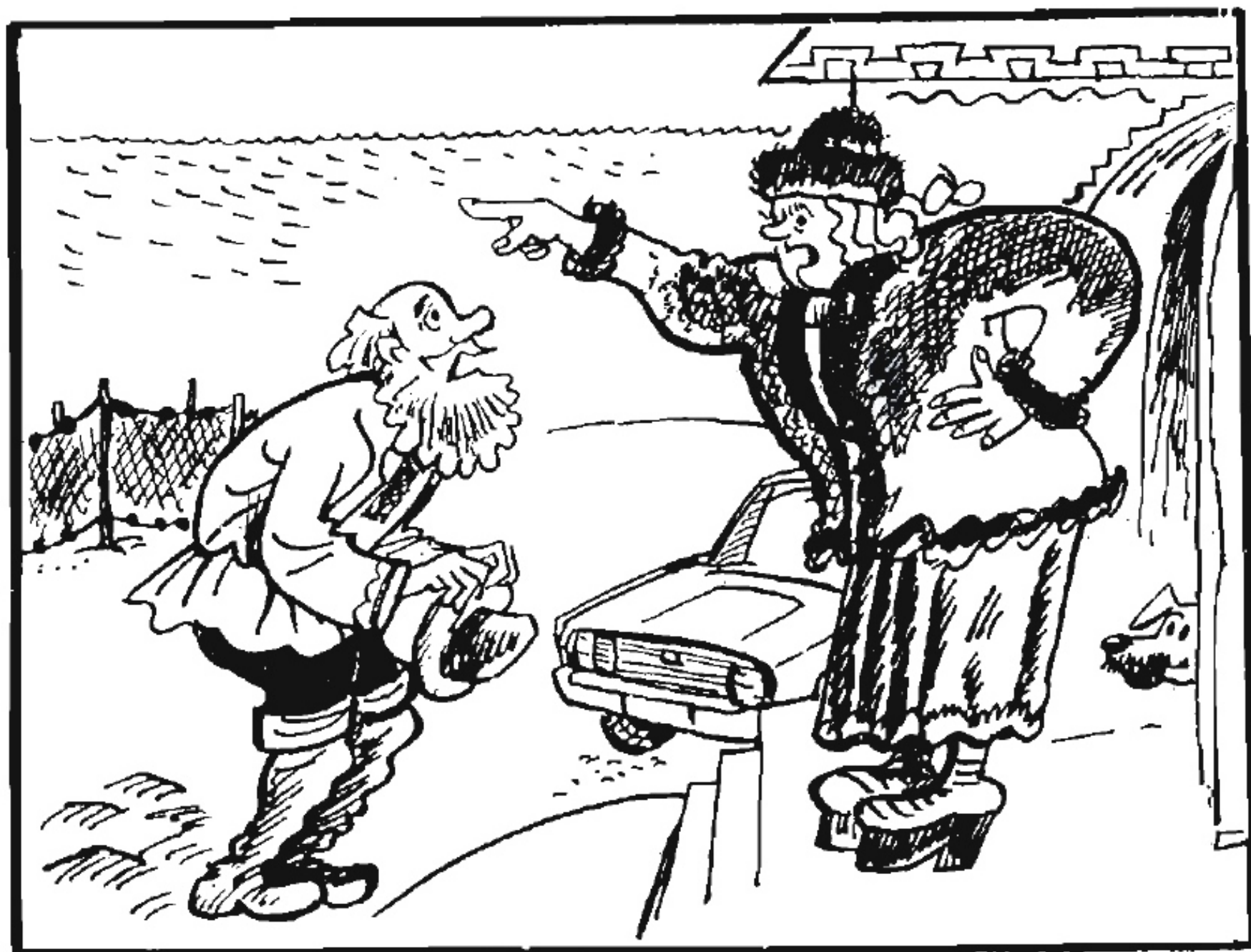
— А, це ти, Вовче? А я вже так перелякалась, так перелякалась! Думала, що то Червона Шапочка прийшла з чоловіком грошей канючити.

— Куди, йолопе, прешся?! Не бачиш, що тут люди переходять?!

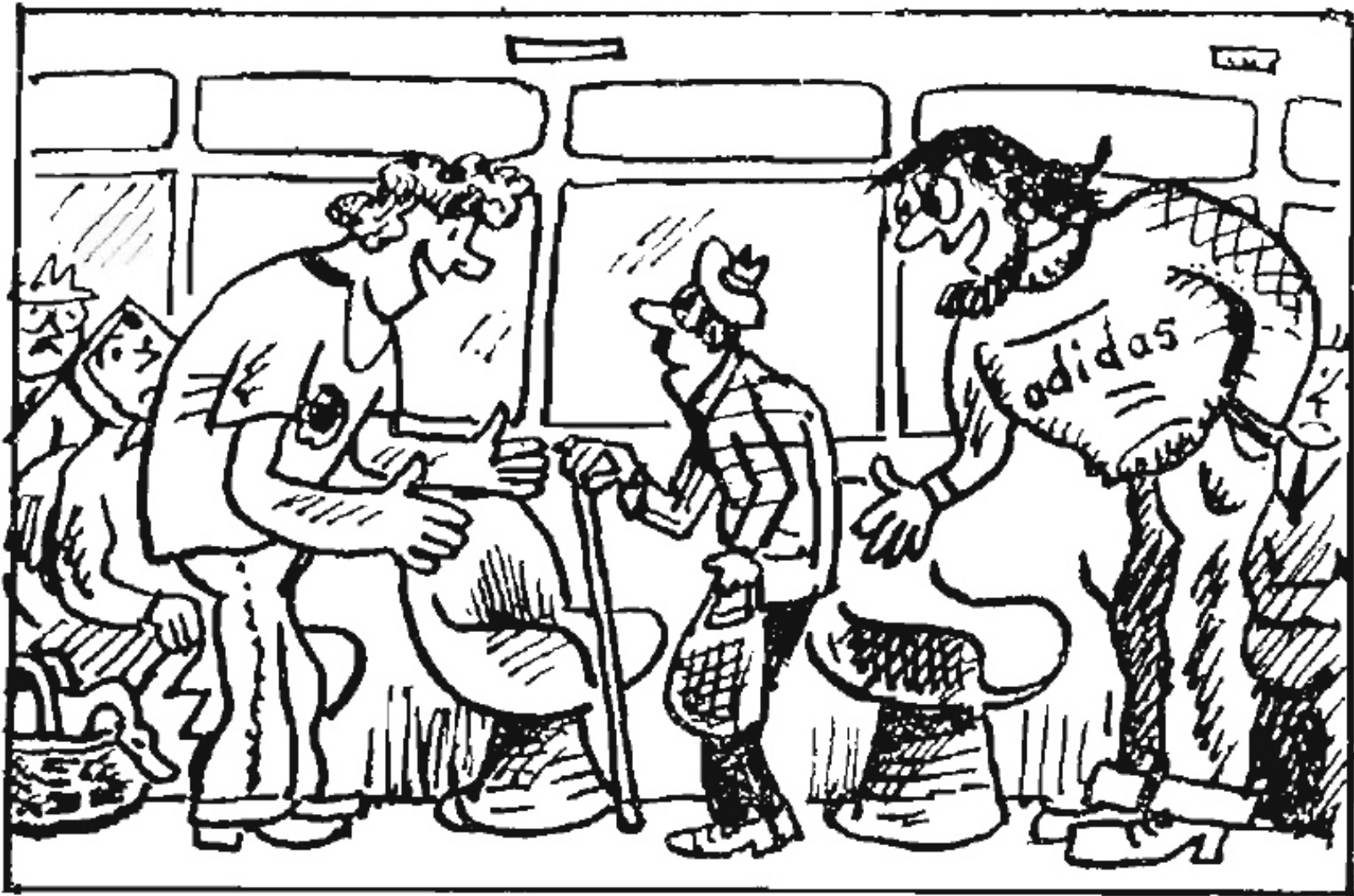

— Мій Віталік дуже любить тварин.

— Не хочу бути дворянкою! Зараз же йди до рибки і попроси, щоб вона мене влаштувала у пивний ларьок.

Незвичайні Ситуації

- Сідайте на моє місце, дідусю!
- Ні, ні, тільки на моє!

— Уже дві години, як закінчився робочий день, і хоч би одна жива душа збиралася йти додому.

— Ти гадаєш, що як ти режисер та мій чоловік, то я знову гратиму роль молодої героїні? Не вийде! Ось хто гратиме цю роль.

— Що це ти принесла?
Я ж просив принести пляшку
лимоваду!

— Яка радість, що мій новий сусіда — трубач!

— А я вам кажу, ви не маєте ніякого права ставити моєму лобуряці позитивні оцінки і переводити його в наступний клас.

— Од відрядження в Крим я категорично відмовляюся. Знаєте: море, сонце — все це так відволікає від роботи...

— Запишіть, що у мене після рейсу залишилося чотири літри заощадженого бензину.

— Навіщо дачу розбираєш?
— Дуже соромно стало, що вона у мене побудована з крадених матеріалів.

— Хазяйко, я трохи занізнився на ви́клик, отже з мене пляшка.

— А чого це ви, хворий, не витримуєте постільного режиму, і взагалі — прийшли раніше строку?

— Бо почуваю себе вже добре і хочу завтра неодмінно вийти на роботу!

— Ура! Міністерство скорегувало нам план у бік збільшення випуску продукції на тридцять процентів.

— Ай-яй-яй, що ж це ми накоїли! Це ж доведеться державні гроші тратити!

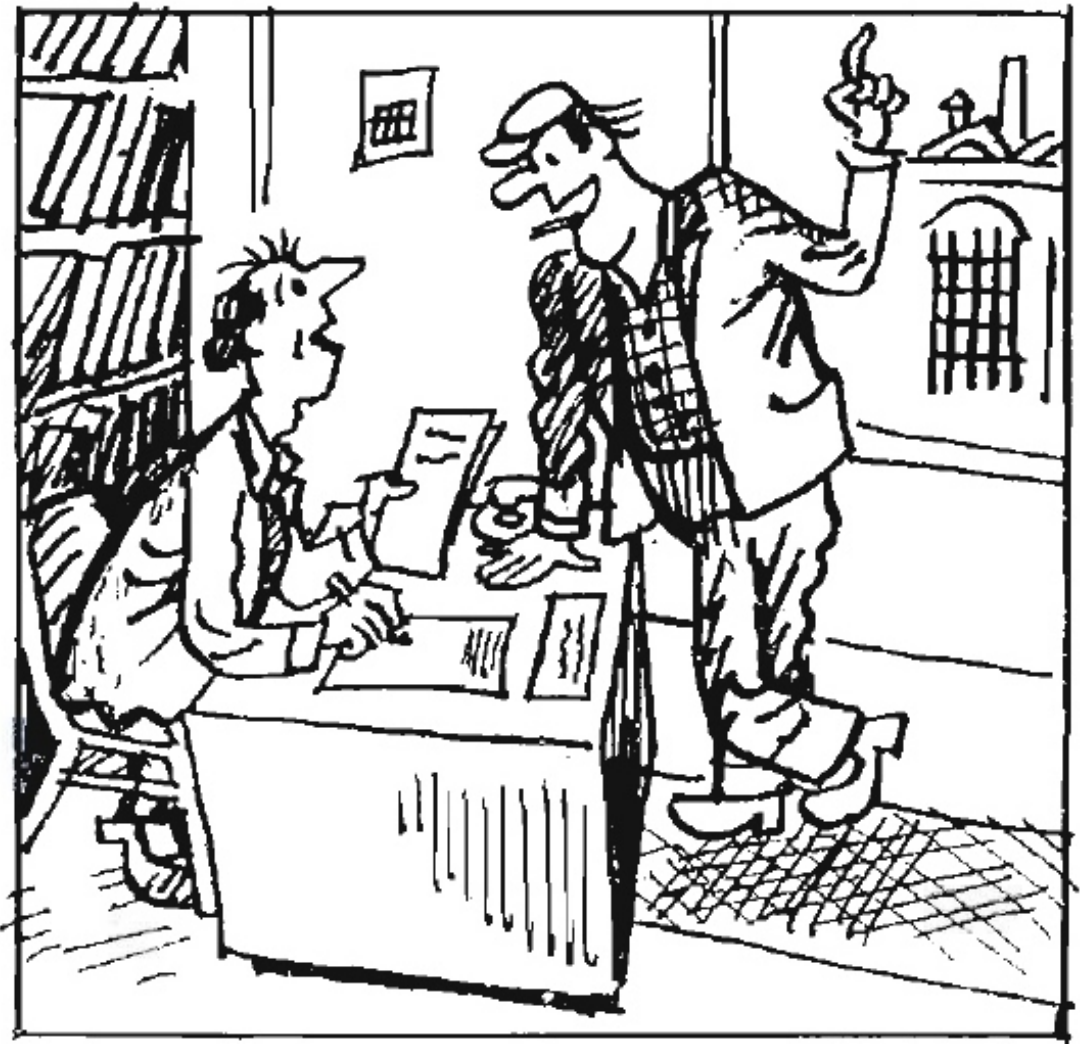
— Буду скаржитися на голову зборів: усім дав слово для самокритики, а мене чомусь обійшов!..

— Що ви, що ви! З вас — ні копійки. За цей рік я вас так пообраховував, що ви можете прийти з друзями в бенкетний зал і повечеряти безплатно.

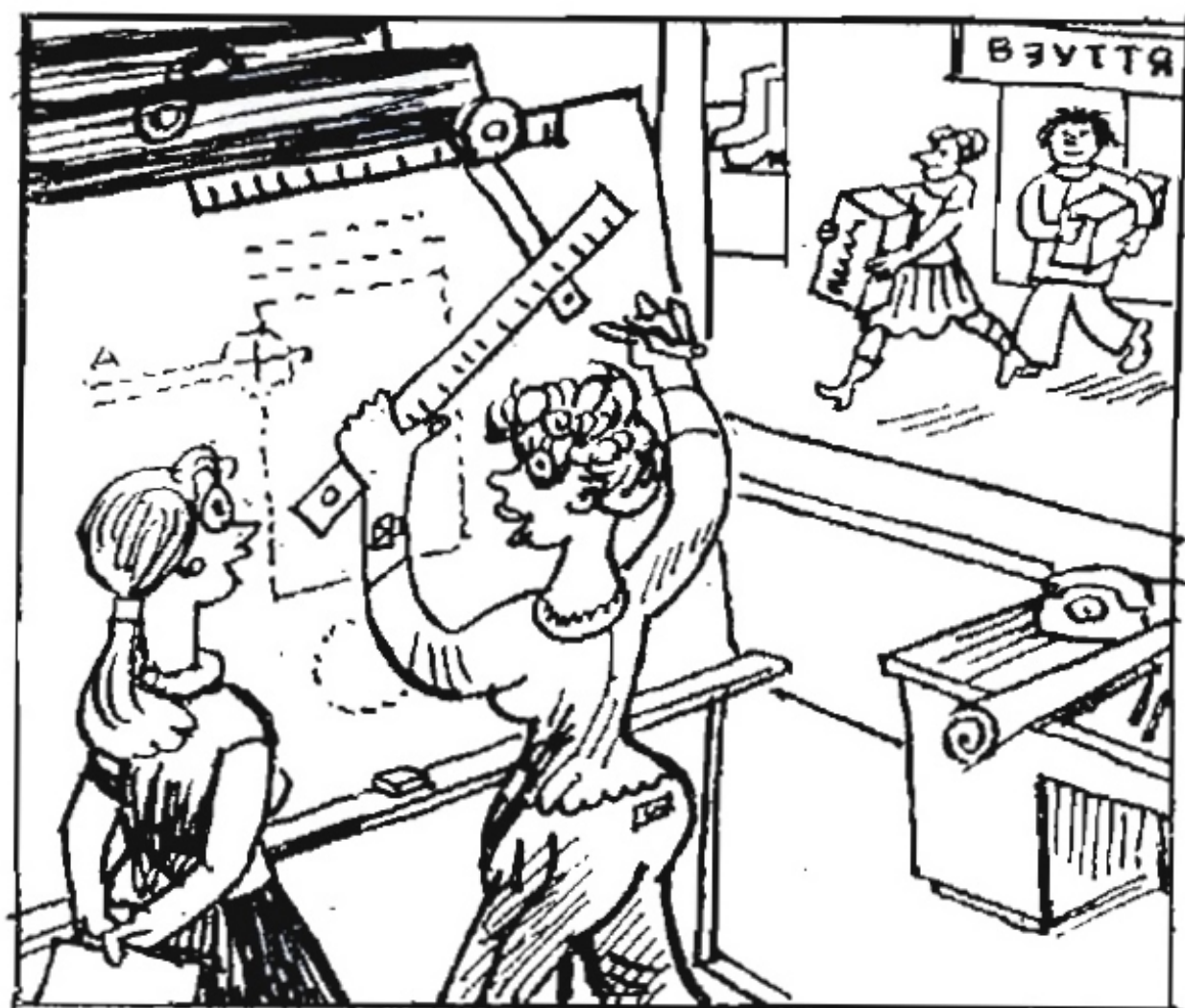
— Оце гроші, виручені за квитки, а це — калюми.

— Коли оформлятимете мені відпустку, майте на увазі, що у мене не два прогули, а три.

— Несіть до мене, я скоріше приймаю!
— А я чесніше розраховуюся!

— А як на мене, то нехай там хоч імпортні чобітки дають, — я не дозволю собі в робочий час вискочити...

— Вашу гостру критику на мою адресу визнаю цілком справедливою і розумною і призначаю вас своїм заступником.

— Що ж робити?! Усі випускники вимагають призначення на село! Треба ж і у місті когось працювати.

— Я йду з вищої ліги в якусь районну команду, поки не навчуся влучно бити по воротах.

Без слів.

Сильна конкуренція.

— Після виходу у світ мого роману «Сірий шлак» не виходжу з хати: боюся навали любителів автографів.

— Якесь чудило: відмовився перевидавати свою книгу.

— Перечитав усі ці книжки і вирішив подарувати їх нашій бібліотеці.

— А брак у вас буває?
— А що це таке — брак?

— Та липа все це! Розумієте, товаришу начальник, — липа!

— Маму я візьму до себе!

— Ні, братику, я старша, у мене і прав більше. Вона житиме у мене!

— Нічого, що пізня година, нічого, що діти сплять. Проходьте, пригощайтесь, я гостям завжди рада.

— Неже я стільки їх написав?

— Вони у своїх приймальнях відвідувачів маринували, а тепер ми їх самих замаринували...

— Господь пішов у відпустку. Я — за нього.

— Чому виконання плану зриваєте?

— Постачальники помилково партію грішників у рай заслали.

— Здорово чортяки придумали! Буде де нерви полоскати.

— Кінець місяця, а грішники у вас іще й досі не зварені?!

— До смоли вирішили додавати трохи того борщу, що він готував у заводській їдальні.

Без слів.

— Так я корова безсовісна?!

— Так, я і прогулював там, і халтурив, але ж навкруги самі чорти — з кого мені було приклад брати?

— Ангели у сторожі йти не хочуть. От і довелося скористатися послугами чортів.

— Зразу Вельзевулові всунув...

видно: хабаря

— Як ви й веліли, владыко, я з-під землі приби-
ральницю дістав.

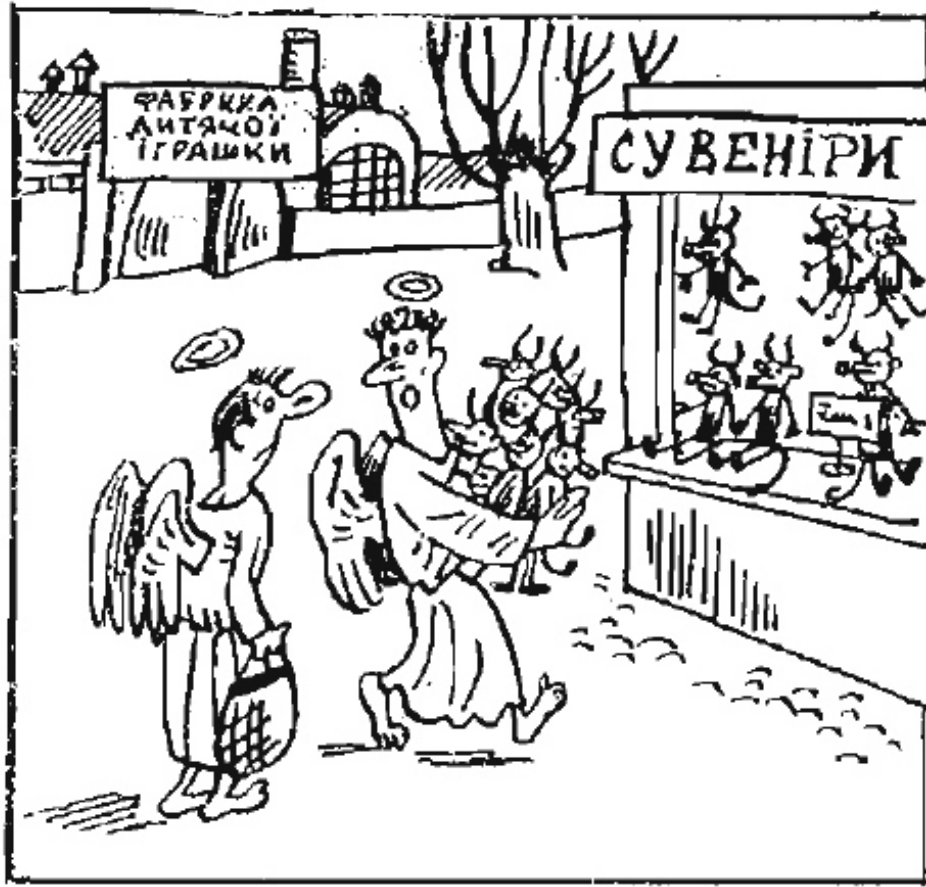

— Я б із радістю з тобою
вишив, але боюсь, що позбав-
лять тринадцятої зарплати...

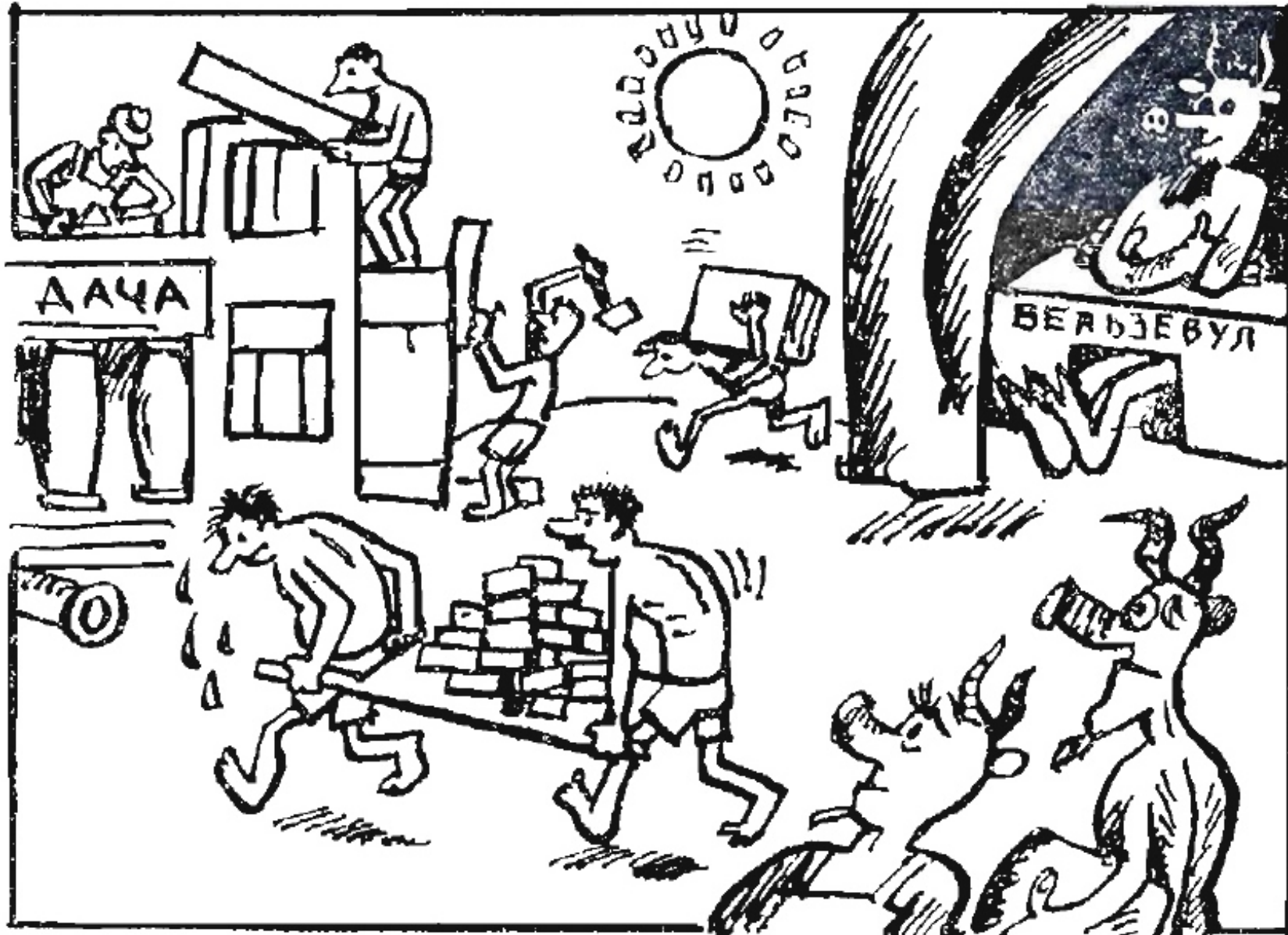

— За що це їх господь з раю
під три чорти вигнав?

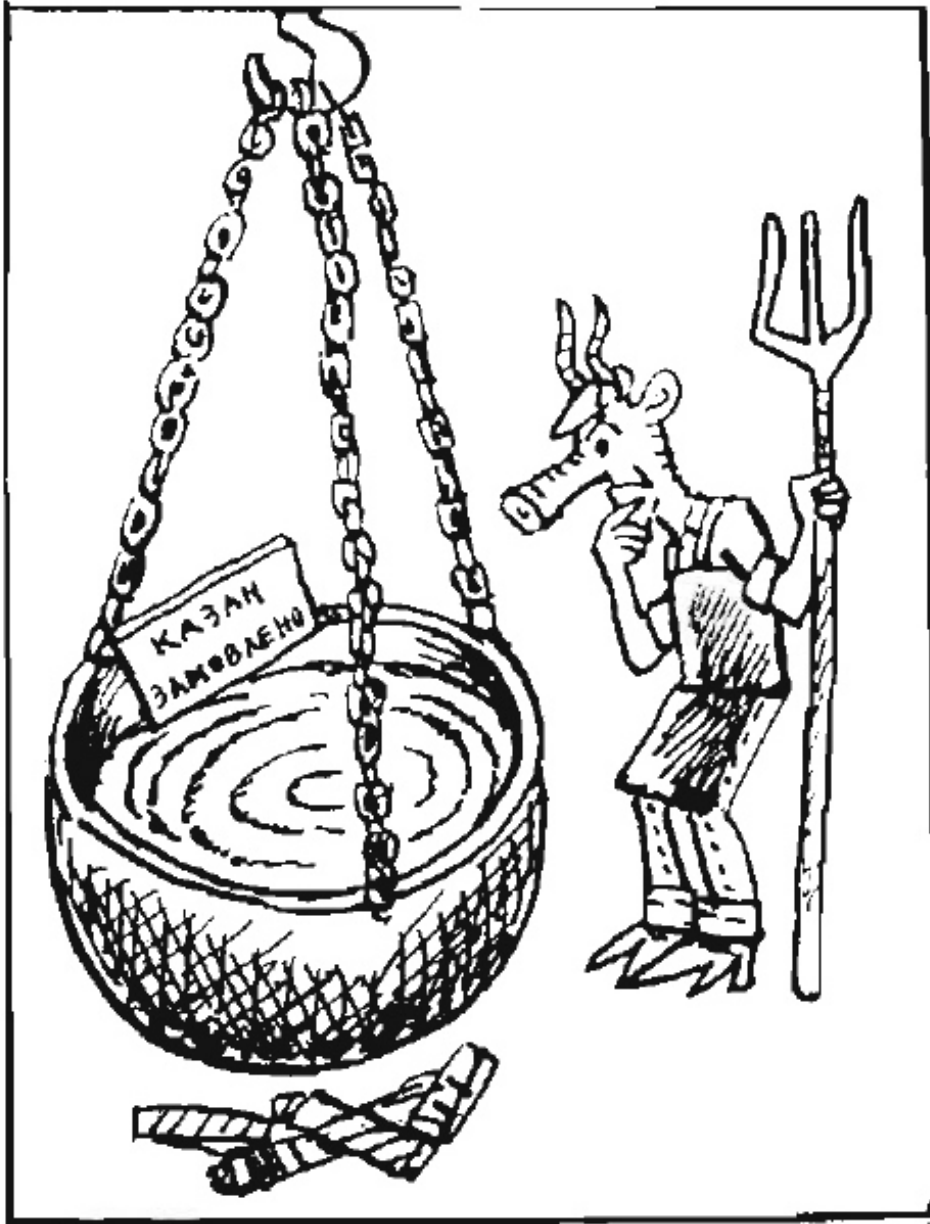
— А за те, що вони, негідники,
з нектару самогон гнали.

— Знову чортів надавали!..

— Ну, переконалися, що наш шеф використовує грішників у особистих цілях?

Без слів.

— Грішників багато, отже, залишились тільки відкидані місця.

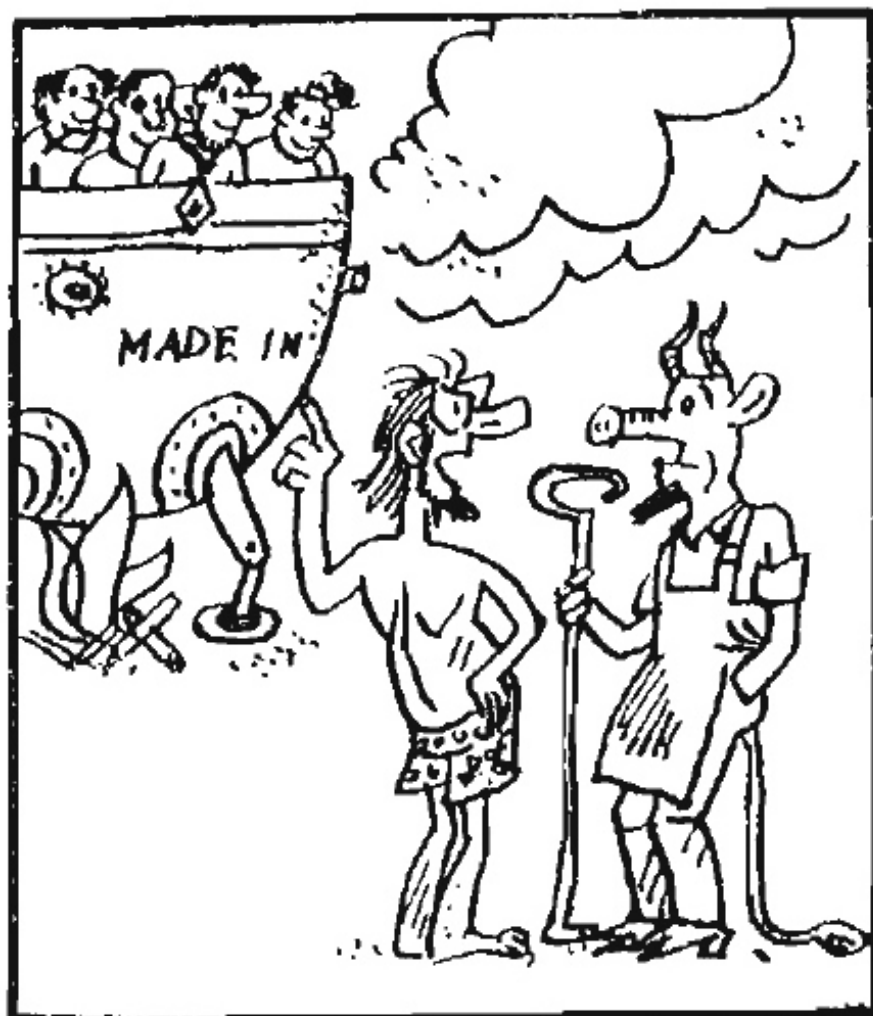

— Вони в раю п'ятнадцять діб за хуліганство відхопили, от їх і прислали до нас казани чистити.

— Заберіть од мене цього алкаша! Всю смолу вишив і ще просить.

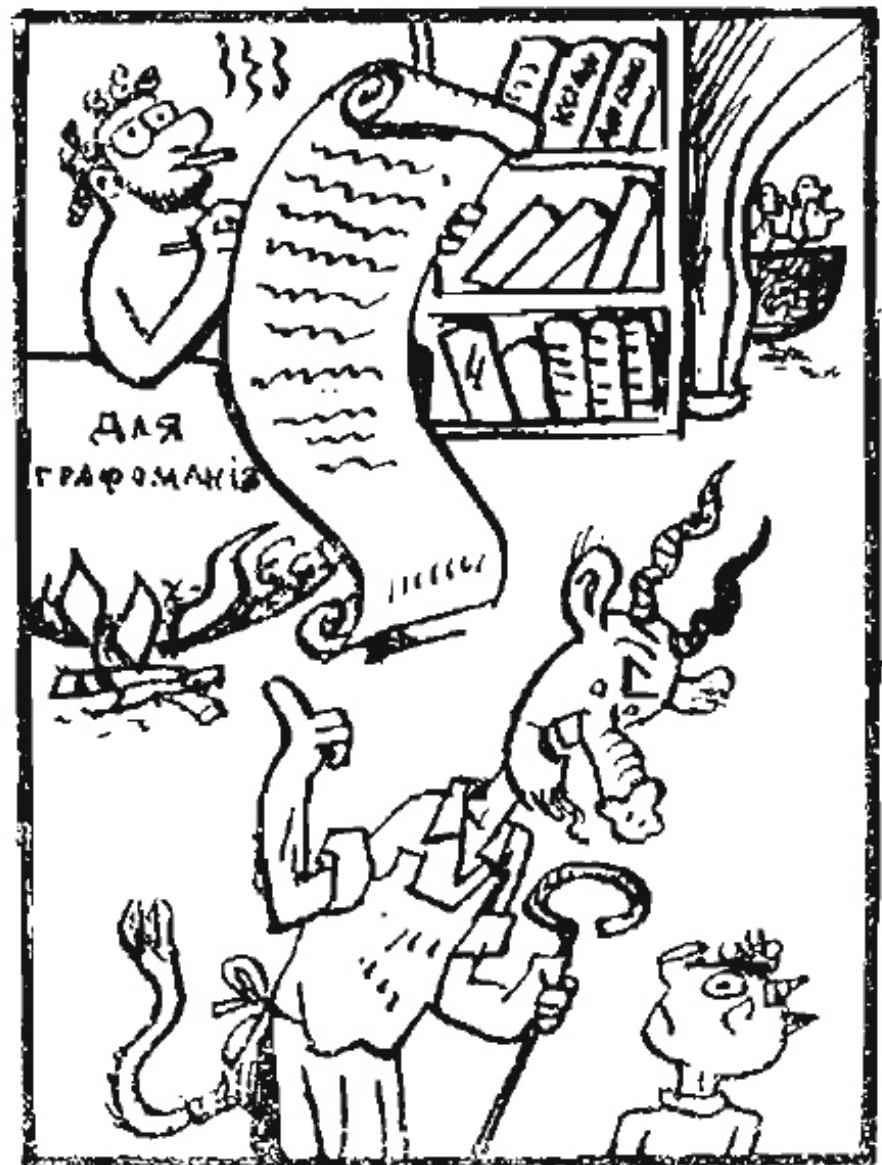
— Я вас дуже прошу мене теж посадити в імпортований казан.

— Прислали в наш колектив на перевиховання.

— Візьміть,
це дуже актуаль-
но...

— Не будеш слухати ме-
не, то будеш слухати його.

— Така ціна! По-
бійся бога!

— З того часу, як купив машину, зовсім
розтовстів. Літати не можу.

До чортів на танці.

Без слів.

— А це наше ново-
введення для зміцнен-
ня сім'ї.

— Якщо ти вийшла вже за чорта, то
бери качалку.

— Оце любов! Навіть у пекло
за ним пішла...

КАРТИНИ З ЖИТТЯ ПЕРВІСНОЇ ЛЮДИНИ

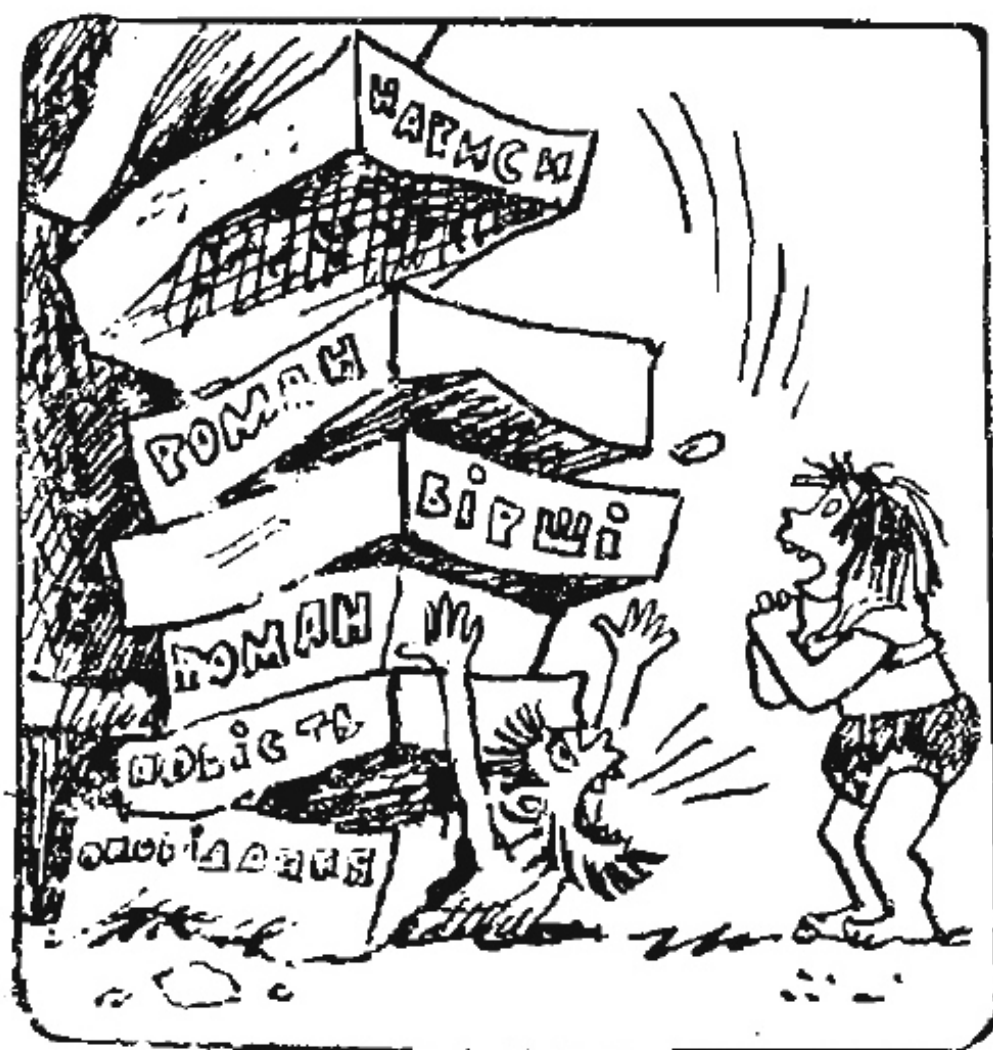
— Я хочу заперечити доповідачеві...

Боротьба проти шуму в кам'яний вік.

Без слів.

— Казала ж, повертай
вчасно книги до бібліоте-
ки!

— Перший світовий рекорд з бігу на далекі дистанції.
(На жаль, ніким не зареєстрований).

— Ну й невісточку ж сніок привів: такий палець
у рот не клади!

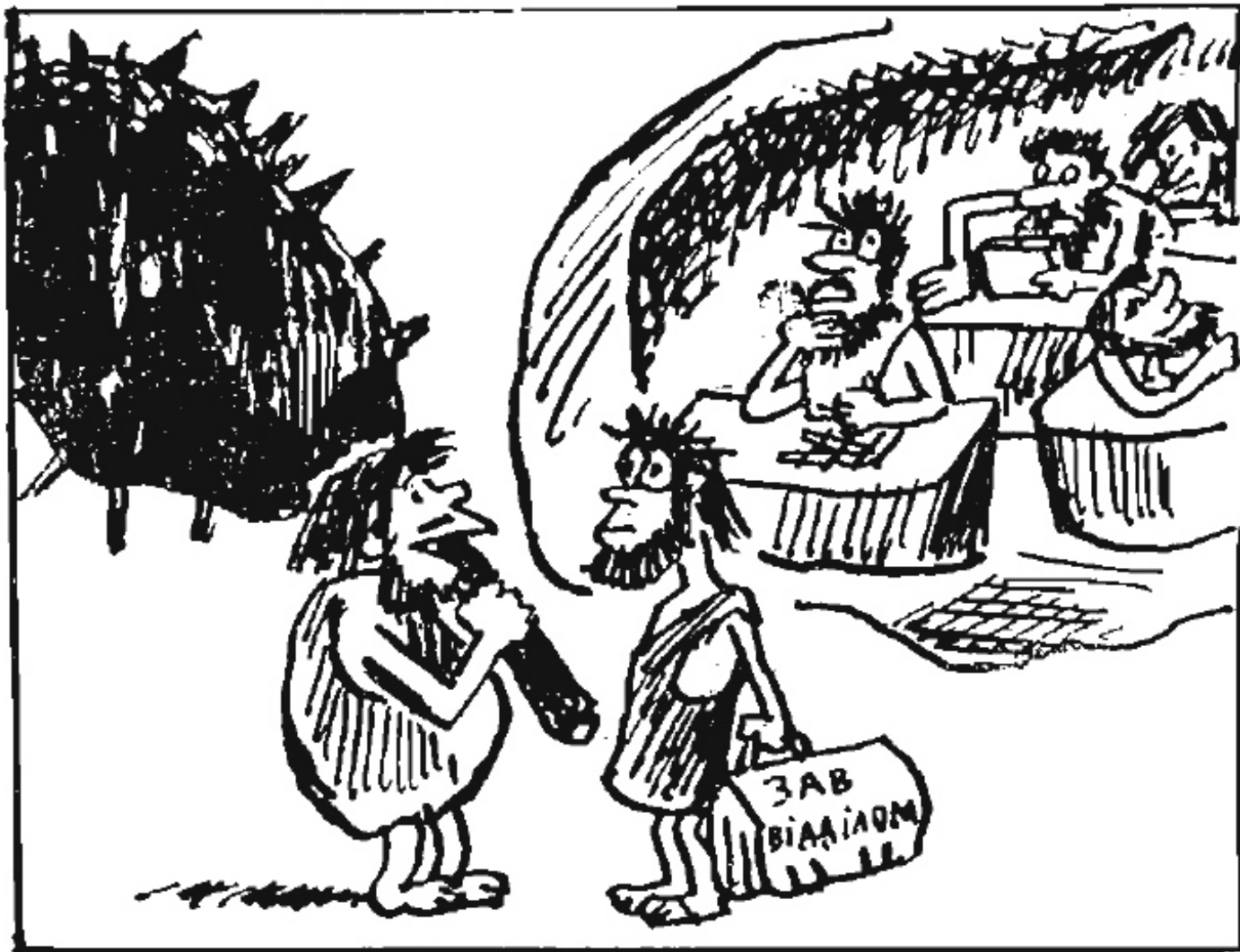

— Так кажете: борщ із мамонтом? А де ж мамонт?

— Весь уварився.

— Папашо, вогника не знайдеться?

— Треба скоротити штат хоча б на одну третину...

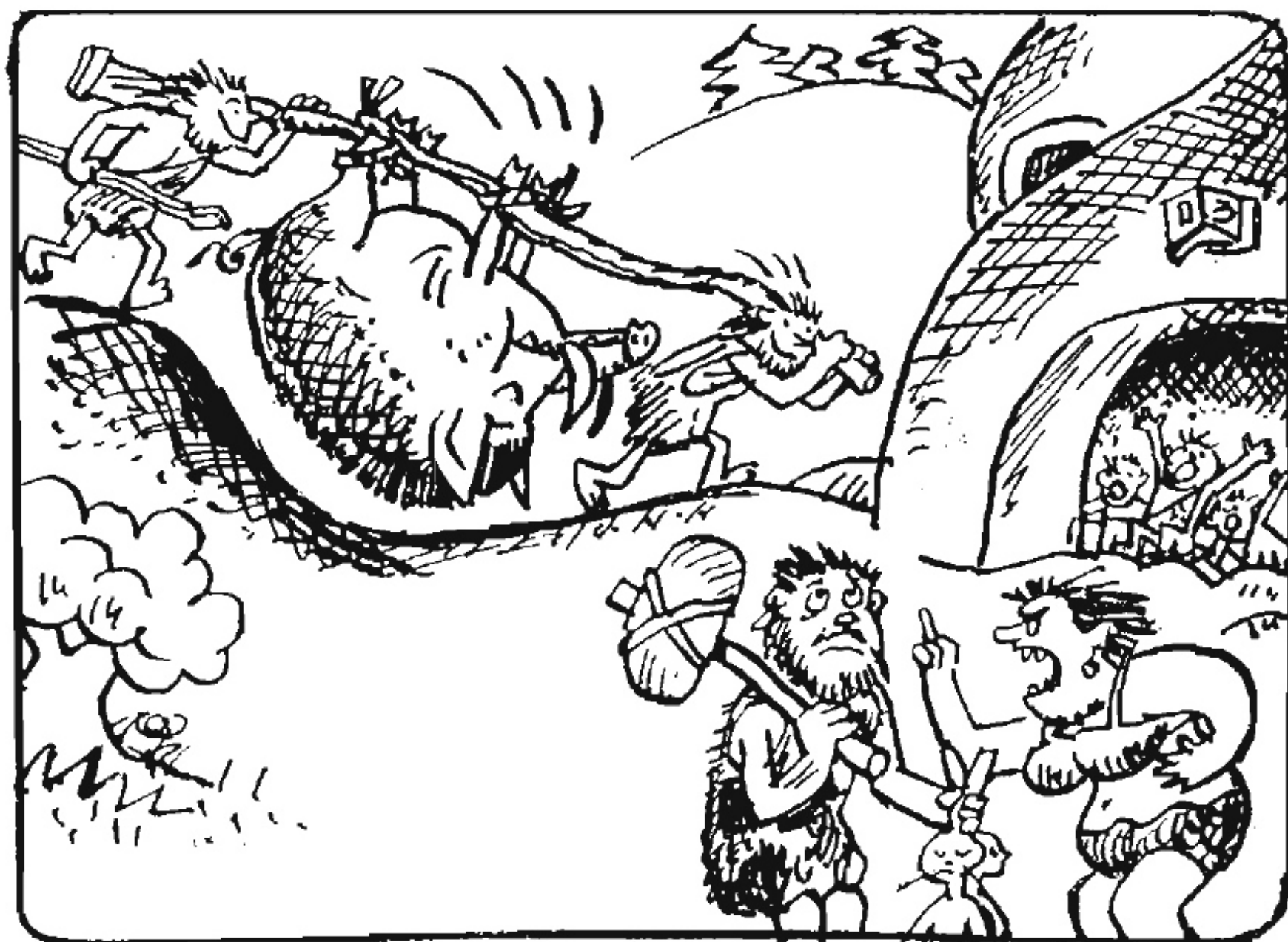

Перші любителі камерного співу.

— Май на увазі: поше-
реднього заступника віє
з'їв!

— А знаєте:
по-моєму, і ця
шкура буде зама-
лою для костю-
ма!..

— Дивись, ледацюго, якого сусіди вепра вполювали! А ти мені все зайчиків носиш!

— Розумієте, мені потрібен
сильний заступник. Ось я і виби-
раю.

БІБЛІОТЕКА «ПЕРЦА» № 294

Сергей Иванович Герасимчук

КАРИКАТУРЫ С НАТУРЫ

(На украинском языке)

Издательство «Радянська Україна»

Редактор В Зелінський.

Здано до набору 10. 11. 84. Підписано до друку 05. 01. 85. БФ 10104.
70×108/32. Папір газетний. Гарнітура літературна. Високий друк.
2,8 умовн. друк. арк. 2,8 умовн. фарб.-відб. 2,28 обл.-вид. арк.
Тираж 104000 прим. Зам. 06792. Ціна 10 коп.

Ордена Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна»,
252047, Київ 47, Брест-Литовський проспект, 94.

Адрес редакції: 252047, Київ-47, ул. Петра Нестерова, 4.

Ордена Леніна комбінат печаті видавництва «Радянська Україна»,
252047, Київ-47, Брест-Литовський проспект, 94.

БІБЛІОТЕКА
„ПЕРЦЯ“